Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

1 300 lính Miên và V.C. lại vượt biên giới tấn công đồn Nghĩa quân

2 T.C. hạ tối hậu thư cho Nga: Phải dứt khoát liên lạc với Mỹ

3 Điều kiện để được thâu nhận vào lớp SVSQ khóa 20 Đ.P. Quân

4 Gia Nã Đại đề nghị «đưa tới V.N. một lực lượng Quốc tế»

PHONG-TRÀO HÒA-BÌNH CỦA T.T. QUẢNG-LIÊN

Số 27 • Năm thứ 3 • Bộ mới 2đ. Thứ Hai 8-3-65 (6-2 Ất.L.)

SỐNG Nhật-báo

Chủ nhiệm, Chủ bút CHU-TỬ — Tòa soạn Trị sự 94 Võ-Tánh — Saigon — Điện thoại: 23.688 — Tổng thư ký: ĐẶNG-GIAO

Hội-Đồng Chính phủ họp ĐỂ QUYẾT ĐỊNH NHỮNG VIỆC QUAN TRỌNG

• Vấn đề tiếp tế gạo cho miền Trung được bàn đến

* 2 cơ quan Lập pháp và Hành pháp thảo luận về Quốc Dân Đại Hội.

Hội đồng Chính phủ nghiên cứu nhiều vấn đề trong phiên họp 5-3-65

SAIGON (VTX) 6-3 — Phủ Thủ Tướng thông cáo:

Trong phiên họp thường lệ chiều 5-3-65 Hội đồng Chính phủ đã nghiên cứu các vấn đề:

— Cải tổ Bộ Thông Tin Tâm Lý Chiến.

— Ấn định các tương quan giữa Hội đồng Liên bộ và Hội đồng Chính phủ.

— Các vấn đề liên hệ tới Uỷ ban Đặc biệt Kinh tế Tài Chánh.

— Tiếp tế gạo cho miền Trung.

— Việc trợ cấp để tạm quốc gia.

Hội Đồng bế mạc lúc 19,30.

Tuyên cáo của Hội Đồng Quốc Gia Lập Pháp

SAIGON (VTX) 6-3.— Ngày 5-3-1965, lúc 10 giờ tại Hội Trường của Hội Đồng Quốc Gia Lập Pháp, 1 cuộc tị p xúc đầu tiên

XEM TIẾP A TRANG 4

TRUNG TƯỚNG TRẦN-VĂN-MINH TIẾP THỐNG TƯỚNG HAROLD K. JOHNSON

SAIGON (V.T.X) 6-3.— Sáng nay tại Bộ Tổng Tư lệnh, Trung tướng Trần văn Minh, Quyền Tổng Tư lệnh Quân lực VNCH đã tiếp kiến Thống tướng Harold K. Johnson Mưu trưởng Lục quân Hoa Kỳ.

Cùng đi với Thống Tướng Harold K. Johnson có ông John T. Mc Naughton, Phụ tá Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa kỳ phụ trách An ninh quốc tế, và Thống Tướng W.C. Westmoreland, Chỉ huy trưởng Bộ Tư Lệnh Viện trợ Quân sự Hoa kỳ tại V.N

Cũng có mặt Thống Tướng Harold K. Johnson có ông John T. Mc Naughton, Phụ tá Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa kỳ phụ trách An ninh quốc tế, và Thống Tướng W.C. Westmoreland, Chỉ huy trưởng Bộ Tư Lệnh Viện trợ Quân sự Hoa kỳ tại V.N

Cũng trong buổi sáng nay, Trung Tướng Quyền Tổng Tư Lệnh đã bội kiến với Đại tướng Hà Liên, Đại sứ Trung Hoa Dân Quốc tại VN. Đại Tá Trần Như Cân, Tùy viên Quân sự Tòa Đại sứ Trung Hoa Dân Quốc, cũng tham dự cuộc bội kiến này. (NB-d)

XEM TIẾP 2 TRANG 4

THỦ TƯỚNG tiếp kiến T.M.T. Lục Quân Hoa Kỳ

SAIGON (V.T.X.) 6-3.— Sáng nay, Bác sĩ Phan Huy Quát, Thủ tướng Chính phủ đã tiếp kiến Thống tướng Harold K. Johnson, Tham Mưu trưởng Lục quân Hoa Kỳ đến thăm xã giao Thủ tướng tại Văn phòng.

XEM TIẾP 2 TRANG 4

NHIỀU CUỘC CHẠM SÚNG RẤT DỮ DỘI TẠI MIỀN TRUNG

ÁC CHIẾN SUỐT BỐN NGÀY LIỀN GIỮA 4 TIỂU-ĐOÀN TA VÀ 1 LỰC LƯỢNG V.C.

* *F. 100 đã oanh kích một tiểu đoàn VC, 50 bỏ xác tại trận*

* **200 V.C. chết trong một cuộc đụng độ với một tiểu đoàn nhảy dù**

SAIGON.— Theo nguồn tin quân sự Mỹ, 1 cuộc «hành quân truy đ.ch và diệt địch» đã được phóng ra ngày 3-3 tại 1 vùng trong tỉnh Quảng Nam cách Tây Bắc Tam Kỳ 15cs với sự tham dự của 4 tiểu đoàn và 1 đơn vị thiết vận xa quan trọng yểm trợ.

Các tiểu đoàn VNCH đã từ các phía tiến lên đụ chạm súng ác liệt với VC.

Cuộc chạm súng đầu tiên đã diễn ra hồi 15g15 ngày 4-3 giữa 1 tiểu đoàn với VC rồi tiếp theo các cuộc đụng độ dữ dội khác giữa các đơn vị đến sau với địch quân.

Lực lượng đối phương xung vào trận chiến có lối 2 tiểu đoàn với nhiều đại bác yểm trợ

Qua ngày thứ ba 1 số Biệt động quân đã được trực thăng vận tới Quế Sơn, gần phía Bắc vùng hành quân.

Sau đó nhiều cuộc chạm súng mạnh nổ đã diễn ra giữa 2 bên.

Kết quả xe khói cho tới 15g30 ngày 6-3 loan báo có 24 binh sĩ VNCH hy sinh, 34 bị thương (trong đó có 1 người Mỹ) và 5 người mất tích. Vũ khí có 2 súng tự động, 29 vũ khí cá nhơn bị mất.

Về phía VC số thu thật rất nặng nề nhưng chưa thống kê đầy đủ cho thời gian cuối tạo co đến xa kích. Kết quả chưa chính thức cho biết một binh sĩ ta tử thương 28 bị thương.

VC có 11 chết, 2 trung liên Tiệp khắc, 2 súng tự động và 1 ống đạn cùng tài liệu bị ta tịch thu. Khoảng 200 VC chết và bị thương được đồng đội mang đi.

XEM TIẾP 3 TRANG 4

SẮP GIẢI TÁN?

* Thượng tọa Thích-quảng-Liên đã được Viện hóa đạo yêu cầu từ chức Chủ tịch phong trào này để trở về cương vị thuần túy của một cấp lãnh đạo Phật giáo.

TIN RIÊNG CỦA ĐPV TRẦN-TỪ

Ít lâu nay, dư luận của đồng bào Đô Thành nhất là các giới thanh niên rất thắc mắc vì cái gọi là Uỷ Ban Bảo Vệ Hòa Bình và khuynh hướng thân Cộng của 1 số tổ chức chủ hội do bác sĩ thủ y Phan v. Hy-ơn xướng xuất. Trong khi ấy thì một Uỷ Ban Bảo Vệ Hòa Bình khác lại được thành lập. Phong trào này do IT Thích quảng Liên cung với 1 số nhân vật có khuynh hướng Quốc gia chủ trương.

Những sự kiện trên đã gây nhiều thắc mắc trong các giới đồng chúng. Được biết những thắc mắc ấy, chúng tôi đã tìm gặp quý vị Thượng Tọa trong V.H.Đ và mạo muội được nêu quan điểm Thượng Tọa Thích trí Thủ và Thích Thiện Ân là những nhà lãnh đạo Việc Đạt học Vạn Hạnh.

Quan điểm của V.H.Đ.

Thượng Tọa Thích Quảng Liên cũng đã tường trình cho các Thượng Tọa trong Viện biết rằng:

• Việc lập Phong trào là sáng kiến riêng của Thượng Tọa và Thượng Tọa đứng ra lập Phong trào với tư cách cá nhân, chịu trách nhiệm riêng, không liên quan gì đến VHĐ».

Thượng Tọa Quảng Liên cũng đã

XEM TIẾP 1 TRANG 4

Hồi 11 giờ ngày 6-3-65. Thủ Tướng Phan Huy Quát đã tiếp kiến phái đoàn quân lực Hoa Kỳ gồm Thống Tướng Harold K Johnson, ông Mc Naughton, Thủ tướng Quốc Phòng nhà trách các vấn đề an ninh quốc tế và ông Rowan, giám đốc cơ quan thông tin Mỹ, và Thống Tướng H.K Johnson cầm đầu.

Hiện diện trong buổi tiếp kiến này có Đại Sứ Maxwell Taylor

Ảnh L.Ô VINH

Cộ đồng

SẼ CÓ NHỮNG BIỆN PHÁP GÌ ĐỂ CÁCH MẠNG NGÀNH CẢNH SÁT Q.G

SỐNG PHỎNG-VẤN T.T. LIỄU TỔNG-GIÁM ĐỐC CSQG

* BỚT PHẠT VẠ TỚI MỨC TỐI ĐA CHO DÂN NGHÈO, BUÔN THÚNG BÁN MẸT. * TỪ TUẦN TỚI, BẮT ĐẦU CHIẾN DỊCH HỐT DƯ ĐĂNG.

* Nhân viên Cảnh Sát dù ăn một đồng, cũng sẽ bị nghiêm trị.

Công An Cảnh sát là những nhân viên công lực được ít cảm tình của dân, dù là Công an Cảnh sát những nước Đồn chính như như nước Anh, Pháp, Mỹ v. v Riêng CACS Việt nam, trước đây từng đã bị ghét cay đắng vì đàn chúng đã coi Công An Cảnh Sát là tay sai bảo vệ chế độ, đàn áp không nhà cách mạng đối lập, những chiến sĩ Tự Do, Dân Chủ, Sau Cách Mạng, ngành Công An không cần nữa — nghĩa là luật pháp được tôn trọng. Tổng Nha C.S.Q.G. — trên lý thuyết — sẽ là cơ quan đầy nhất có trách nhiệm bảo đảm

* ĐẶC BIỆT CỦA SỐNG

an ninh trật tự v.v...

Sau ngày 1-11-63 một phần nào công đã thay đổi tác phong. Đã lắt làm việc Dân công đã bớt ác cảm với nhân viên ngành này rất nhiều tuy lo chưa có thể có cảm tình chân thật được vì những sự đụng chạm cọ sát hàng ngày.

Nha C.S.Q.G và vị Tổng Giám đốc mới : Trung tá Phạm văn Liễu

Qua biến cố 19-2-65, Chánh phủ Phan huy Quát đặc cử Trung tá Phạm văn Liễu, người Hùng của Đảo Chính 1960, đảm nhận chức vụ

XEM TIẾP 4 TRANG 4

Đ.T. Khánh

KHÔNG CÓ Ý ĐỊNH YÊU CẦU TRIỆU TẬP HỘI ĐỒNG BÁO AN LIÊN HIỆP QUỐC

LIÊN HIỆP QUỐC (5-3) Đ.T. Nguyễn Khánh không có ý định vận động triệu tập Hội đồng Bảo an LHQ để nghe đọc báo cáo về các cuộc xâm lăng của Bắc Việt ở VNCH, nguồn tin thông thạo cho biết như vậy.

Ông đã thảo luận trong hơn 1 tiếng đồng hồ với tổng thư ký LHQ U Thant trong bữa không khí thân mật và hữu tình.

Với tư cách đại sứ lưu động VNCH hôm nay Đ.T đã đến viếng ông A. Quasi Sackey (Ghana) chủ tịch Đại hội đồng LHQ và ông Amone Assouan Usher (Cote d'Ivoire) chủ tịch H.Đ.B.A.L.H.Q trong tháng ba

Những cuộc hội đàm này đã cập tình hình V.N.

Chánh-phủ Gia-nã-đại đề nghị ĐƯA TỚI V.N. MỘT LỰC LƯỢNG QUỐC-TẾ canh chừng biên giới

• TẠI MỘT-CU VÀ BẮC BÌNH BIỂU TÌNH ĐÁ ĐẢO NHAU LOẠN XẠ

LẠI HỘI ĐÀM KÍN JOHNSON - Mc. NAMARA *về tình hình Việt Nam*

HOA THỊNH ĐỐN. Hôm qua Tổng thống Mỹ Johnson đã tiếp Bộ trưởng Quốc Phòng Mc Namara và tình hình Việt Nam. Nội dung cuộc hội đàm chưa được tiết lộ. Theo giới thân cận Bạch cung, 3 phần 4 thì giờ của Tổng thống Mỹ trong tuần qua đã thảo luận cùng các giới, trong số có ngoại trưởng Rusk, Thứ trưởng Bundy, và ông Tổng trưởng Thông tin.

Trong khi đó, ông Stt-Von-Sora, đại diện thường trực Mỹ tại LHQ. nhân dịp phái Vietnam đã dự đám tang Tổng Thống Ấn độ tuyên bố «chỉ có 1 trường hợp Hoa kỳ rút khỏi VN, kỳ là việc an ninh, độc lập và sự toàn vẹn lãnh thổ của VNCH được hoàn toàn tôn trọng.

Khu trực cơ VNCH đã kịp thời xạ kích 300 LÍNH CĂM-BỐT *VÀ V.C. VƯỢT BIÊN GIỚI* tấn công 1 đồn nghĩa quân

SAIGON (VTX) 6-3 .— Tổng cục chiến tranh chính trị Bộ Tổng Tư Lệnh thông cáo :

Ngày 5-3-65 vào hồi 13 giờ 30 độ 300 lính Cam Bốt và Việt Cộng đã xâm nhập lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa tấn công đồn Bắc Nam tại 10 cây số Bắc quận An Phú (Châu Đốc) do 1 trung đội Nghĩa quân trú đóng.

Hay tin, 11 L 19 của ta đến nơi quan sát, đồng thời một phi tuần khu trực được phái đến nơi oanh kích, yểm trợ cho lực lượng đồn trú khiến địch phải rút lui và bỏ ta biên giới.

Kết quả : Địch : không rõ. Và phía ta : vô sự

TT Thích tâm Châu *sẽ không đi* MIỀN TÂY

• Có nhiều tin đồn về T.T Thích Trí Quang...

SAIGON (TTM).— Nhân lại trước đây theo nguồn tin của VHEP cho biết « Sau khi Qui vị TT Tăng Thơ kỳ Thích Huyền Quang, T.T. Thích thiện Minh đi miền Trung

XEM TIẾP B TRANG 4

TRUNG CỘNG ĐÃ HẠ *Tối hậu thư* CHO NGA

LUÂN ĐÔN.— Theo tin giới ngoại giao TC đã gián tiếp hạ một tối hậu thư cho Nga, buộc nước này phải dứt khoát chấm dứt mọi liên lạc thân hữu với Mỹ, nếu không BK sẽ quyết liệt chống lại.

Tối hậu thư này đã được các nhà lãnh đạo Bắc Kinh ngỏ lời thông với Thủ tướng Nga Kosygin nhân dịp ông này ghé qua Bắc Kinh tháng trước đây :

XEM TRANG 3 : KIM của CHU-TỬ

9-3 KHAI MẠC PHIÊN KHOÁNG ĐẠI HỘI NGHỊ NGOẠI GIAO VN VÀ LÃNH SỰ VN Ở NGOẠI QUỐC TẠI SAIGON

SAIGON (VTX) 6-3.—Hội nghị các trưởng nhiệm sở ngoại giao và lãnh sự VN sẽ họp tại Bộ Ngoại giao từ bữa mùng 9-3 dưới quyền chủ tọa của Bác sĩ Tran-Van-Đỗ, Phó Thủ Tướng kiêm Tổng trưởng Ngoại giao.

Các trưởng nhiệm sở ngoại giao gồm đủ thành phần : Đại sứ, Lãnh Sự, Đại lý, Đại sứ và sở lý thường

XEM TIẾP 6 TRANG 4

PHÓNG VIÊN ROBERT GORALSKI CỦA HỆ THỐNG NBC THÁ I CON VỊT «HÒA BÌNH» Ở VIỆT NAM

SAIGON (VTX) 6-3.— Phủ Thủ Tướng thông cáo :

Tối thứ Năm 4-3-65 vừa qua, hãng vô tuyến truyền hình Hoa Kỳ National Broadcasting Company (NBC) đã phát tin rằng ngài lãnh đạo VN đang tìm cách điều đình với nhà cầm quyền CS miền Bắc.

Phóng viên Robert Goralski của hệ thống NBC cho nói thêm rằng «theo một nhân viên cao cấp trong Chính phủ Phan huy Quát, thì Chính phủ này đồng quan điểm với Tướng De Gaulle».

Những tin kể trên hoàn toàn thất thiệt.

Phủ Thủ Tướng trân trọng xác nhận lại rằng quan điểm độc nhất của Chính Phủ vẫn đã bày bình đã được bày tỏ rõ rệt trong bản Tuyên Cáo ngày 1-3-1965 của Chính Phủ.

Ngoài ra, TT Phan huy Quát không hề ủy thác cho bất cứ một cơ quan ngoại giao tiếp 1 phong trào hòa bình nào của tư nhân hay đoàn thể đi xuống.

T.T Gia nã Đại lo ngại

Ngày 6-3 Thủ tướng Gia nã Đại đã tỏ ý lo ngại về tình hình nghiêm trọng tăng gia ở VN và kêu gọi các nước liên hệ giúp giải quyết các cuộc tranh chấp Gia nã Đại là nước hội viên trong Uỷ hội quốc tế tại Đ.D.

Trong khi chờ đợi 1 giải pháp, Thủ tướng Gia nã Đại đề nghị thành lập một lực lượng quốc tế đưa sang VN để ngăn chặn mọi cuộc xung đột tại các biên giới VN, Cam bốt và Lào để cho Mỹ khỏi phải bận tâm vì

T.T. Hồi quốc kêu gọi

Tăng Thống Hồi A. Khan trong khi viếng Bắc Kinh, Thủ đô TC, đã lên tiếng kêu gọi Mỹ và TC nên tiến tới góp phần vào việc giải quyết hòa bình cuộc tranh chấp ở VN và ĐNA.

ĐÀN NGHỊ

LẠI NÓI CHUYỆN ĐOÀN KẾT

Đoàn kết là một vấn đề của chia rẽ. Khi phải nói tới đoàn kết là khi mầm chia rẽ đã hiện ra trước mặt, hiện ra ngay ở những nơi mà hai tiếng đoàn kết được sơn son thiếp vàng kỹ nhất.

Trên những tờ báo, nói phát ngôn hàn chính thức của mấy khối tôn giáo lớn hiện nay, ben những lời khuyên gọi thương yêu của Phật, của Chúa, sự khích bác, chống báng nhau của những phần tử qua khích lợi dụng có dịp xuất hiện.

• Đăng sau những khích hiện đoàn kết của các giới khác, không khi nghi kỵ giữ những anh em nhau biên cùng vẫn lăng vang.

Liệu còn những chuyện gì xảy ra, sau quả nhiều biến cố đau đớn đã xảy ra ?

Xin những vị đang đeo chiếc bàng «ở đây cấm đi rác» treo bằng cái mặt trước ngực, đừng tiếp tục tự thêm đó những đống rác chia rẽ nữa.

SỐNG

LẠI TƯỜNG TRÌNH VỀ MIỀN TRUNG *NĂM LẦN GẶP T.T.* NGUYỄN CHÁNH THI

* Thiếu-Tướng Thi trên đỉnh đồi 159

Từ — Dzũng — Toàn và các đ.p.v. miền Trung Đường Thiên Lý — Hương Nhân

(TIẾP THEO)

Khi lên tới đỉnh đồi, trời bắt đầu mưa. Những xác chết còn nằm co quắp trong hố đã đen, đã thâm, mà hôp, chứng tỏ bọn chúng đã thiếu nước và đói ăn nhiều ngày.

Tre than lửa với nước và đất. Những mảnh đạn, mảnh bom vẫn còn đầy rẫy trên đỉnh đồi cao. Những xe bọc sắt đậu đó đây, tất xác. Quân đội miền Nam đang cố cuộc là tuyên dương công trạng sắp diễn ra.

Một tiếng hô lớn. Quân đội nghiêm chỉnh. Thiếu tướng Thi bắt đầu ngồi lời với các chiến sĩ.

Giọng Thiếu Tướng cứng, đầy đoạn, giữa tiếng súng rơi tàn tá, Th. Tướng nói :

XEM TIẾP 9 TRANG 4

TUYỂN ỨNG VIÊN THEO KHÓA HỌC 20 SINH-VIÊN SĨ-QUAN Địa Phương Quân

SAIGON (VTX) 6-3.— Bộ Tư lệnh Địa Phương quân và Nghĩa quân vừa thông cáo cho biết sẽ tổ chức tuyển chọn các thanh niên sĩ quân nhân Địa phương quân tình nguyện theo học khóa 20 Sinh viên Sĩ quan Địa phương quân tại Trường Bộ

XEM TIẾP O TRANG 4

Sống giới thiệu một tham luận sống của 1 quân nhân : Đề nghị một sách lược chung cho mọi hoạt động Quốc-Gia

Bài của ĐOÀN-BÁ-HÃO

(TIẾP THEO)

Để chứng minh các điều trên, hãy cứ xuy ngẫm đến cái những hoạt động hiện nay của Hoa kỳ xung quanh vấn đề VN. Hãy cứ nhìn những hành động trên địa bàn chính trị và quân sự của Hoa kỳ hiện nay tại Cam Bốt và Vương quốc Lào. Hãy cứ cố nghe các lời biện bạch ngày ngô nhưng quả quyết của H.K trong vụ các đơn vị Việt cộng đầu nhập vào MN. Hãy cứ nhận xét các phản ứng sau các vụ lôi thôi tại Vịnh Bắc Việt hồi đầu tháng 8-1964, vụ Biên Hòa hồi đầu tháng 11-1964 mà cũng chẳng hạn. Hãy cố suy nghĩ tới tất cả những hoạt động của Hoa kỳ, công khai hay thầm lặng, ảnh hưởng sâu xa đến nội tình V.N, mặc tất cả những lo âu, thắc mắc của tất cả những người Dân Việt yêu nước thấy những ước nguyện chân thành của họ hầu như bị chìm trong tăm tối.

II.— TÌM HIỂU

Nguyên nhân việc Hoa Kỳ quan niệm quá đơn giản và Địch Thủ phải chăng tại

XEM TIẾP 8 TRANG 4

ÁO THA VIT

(Tiếp theo)

A.T.V PHỎNG VẤN NGUYỄN THỦ TƯỚNG TRẦN VĂN HƯƠNG

A.T.V. xin nhà chuyên báo «Sao Trăng» bà Chính phủ Trần văn Hương đăng cho 1 một bài của một độc giả «Chịu chết» [illegible] Sao Trăng mà cái cao cả «tiếp» người ta Trần văn Hương. Nhưng thiếu Bà gọi hương là Nhang thì [illegible] hoặc thế nhang [illegible] người có nay nghĩ ngược, không sáng lắm cho mọi ATV phi [illegible] mà thì sĩ Hương : — Chết thì sẽ [illegible] như [illegible] Sao Trăng. [illegible] Chịu chết [illegible] mà thì sĩ ra lệnh đăng cho báo Sao Trăng [illegible]

— Ở [illegible] chuyện gì đâu! Chỉ [illegible] rằng thế hiểu bậc Sao Trăng [illegible] Chú Tư [illegible] mà mọi [illegible] người đăng rao vật tư con là Trần văn Nhang...

(XEM TIẾP TRANG 4)

Nhật báo — Bộ mới ★ Số 27

CHIỀU CHỐI

HÒA BÌNH ƠI! ÁI TÌNH VỆM

CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA ĐẢNG ĐỠ BUỒN

Chủ nhiệm BẾP NHỎ — Chủ bút ĐÙA DZAI — Giám đốc Chính trị TỦ KỀU — Tổng lý TỦ KẾU — Quản lý MINH VÕ

HÁCH XÌ-XÀNG VA THANG NGỌNG

Bản ANH GIAO

TRỞ LẠI VỤ CHIỀU CHỐI PHÁT GIẤC BÍ ÓI NGAN TRẮNG

VÀO VĂN HỌC BẰNG CỬA TỔ QỦY

Số báo hôm kia, cùng ở 3 cột bào này, vẫn cái tít trên chúng tôi hứa hẹn «còn tiếp». Vậy hôm nay chúng tôi trở lại cái «tả quá» của ông Hồ Đuổi. Bản báo mới nhận được là thư «chít» ông Hồ Đuổi, chỉ chúng Tao Đàn Ngan Trắng tới bôi. Nếu cần bản báo sẽ cho đăng tức đầu chỉ đuổi để cả nước biết thêm bộ mặt thật của nhân sĩ Nguyễn Đuổi, nhà cách mạng số một của nước Giao Chi.

(Ông Hồ Đuổi viết xu Giao Chi, nơi đó một nhóm thi-sĩ, nông-dân, ngư-dân, lao-tù lao-ngục cùng bắt Bà Điểu Điểu Văn chương, ca ông chỉ có thể so sánh với sức văn nghệ của ông Vân Cầu, ông làm được bài văn nào là phải đem đọc ra đề cho thưởng thức cho người ngoài biết, ta, cũng bình văn nghệ VN thối kinh không.

Ấy thế mà có cái nhiều lắm là trên vòng 17, 18 lại cứ tin chắc như đinh đóng cột rằng ông là một «thần tượng» (thư thần tượng trên 50 tuổi tu tín tăm tap). Từ ngày lập ra bây Tao đàn Bạch Ngọc, ông

Đặc phái viên TƯ CÚN

hà Đuổi đã biểu diễn nhiều trò ly kỳ).

Sáng qua, ông Hồ Đuổi mới cầm bảng khánh thành cái tổ quỉ thư 1135 ở đường THĐ Đưng trước rất nhiều bộ đồ đen dự buổi lễ này ông Hồ Đuổi đã tuyên bố:

— «Ông nội tôi viết gia phả bảo rằng tôi có thể lấy 10 vợ, hiện giờ tôi mới có 3, còn 7 ghế, em nào muốn tôi sẽ làm lễ cưới đúng hoàng tử tế, khi có bầu cam đoan bảo đảm cho đi miền Trung phá thai, nếu chết sẽ cho cái tử tế. Tôi cần khỏe, cần gần lắm, nên văn nghệ của tôi lại sẽ dzách. Em nào theo tôi sẽ được bài tử như người yêu của Paul Verlaine, La fontaine, Guy de Mâupassant vv...

Các em sẽ khỉnh khạng đi vào văn học vừ vô chốc chốn sẽ nổi ! rồi trong đó, các có nhà nào khánh các em ta được...»

Sau đó, ông Hồ Đuổi có nhá ý mời các em lũ lì ít «nói vườn», trước khi vào văn học sử, hãy vào cái «tổ quỉ» mới khánh thành của ông trước đã. Để tránh sự chen lấn, các em vào lần lượt từng người một. Ông cam đoan tiếp đãi rất chu đáo.

TƯ CÚN

BẾP NHỎ quạt

CÀN SỬA ĐỔI ĐẠO LUẬT BẮT CHÓ CHẠY RÔNG

Xin nhắc lại thì sĩ Văn Cộc, nhà thơ có nhiều triển vọng đi xa trong tương lai, sắp được mời vào hàn lâm viện và đã từ chối không kỳ tên vào bản kiến nghị của «Lý Bạn Hòa Bình», ngăn song bể thơ «Thông điệp gửi loài ta», cột tòa sửa những chuồn gấu vui như phào lết.

Riêng ông sáo ri Tô Tô được hai em Thị Khoang và Thị Bông tranh nhau lên hôn hít và ga gẫm... rồi vv. Cao hứng, ông sáo ri Tô Tô quên bẵng mất tăng thuyết trình viên Văn Cộc đang thuyết trình đề tài «Thơ của loài chó». Ông sáo ri Tô Tô chụp lấy mi cô:

— Thưa các em hoa khôi chó,

— Thưa các kiều nữ ma ri sến,

Xưa có ông Trương Lương thổi sáo trên sông Ô mà «chiêu hồi» được giặc.

(CÒN NỮA)

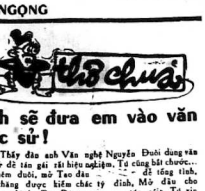

anh sẽ đưa em vào văn học sử!

(Thấy đào anh Văn nghệ Nguyễn Đuổi dung văn học sử để tán gái rất hiệu nghiệm. Tự cũng bắt chước... nói thêm đuôi, mô Tao đàn — ?? — để tổng tình, may chăng được kiến chác tý đinh. Mô đây cho chương chính «Tao Đàn — ?? — tán gái». Tứ sin long trọng gửi thiệu bài «Anh sẽ đưa em vào văn học sử»)

Em ơi,
anh sẽ đưa em vào văn học sử
bằng một đường thẳng bon
bằng cửa hậu, cửa tiên...
bằng xe taxi giữa ban ngày hoặc lúc nửa đêm
ở đó có gối tựa, nệm mút
có chăn êm
em sợ gì trời lạnh
trời không lạnh lắm đâu em.
Em cứ đi với anh
chúng ta dắt tay nhau vào văn học sử
dẽ tiên chúng ta dời đời bất tử
... như đuôi.
Em hãy ngồn anh, đừng dậy, khuya rồi
anh sẽ đưa em vào văn học sử
anh sẽ đưa em qua mấy lần cửa ngõ
nghe không em, đừng hỏi chuyện vu vơ
ngay bây giờ
em hãy mang theo hành lý
một chiếc khăn bông, một chai xà xị
một bộ py da ma
mộ chiếc «áo mưa», đề nếu trời mưa
anh tính nguyện chưm lên đầu cho kín
sao em cón bịn rịn
mau lên em, trời khuya khoắt lạnh lùng
Nhưng đù gió mưa, sấm sét, bão bùng...
anh cũng quyết đưa em vào văn học sử
ở đó, em ơi
đầy hương thơm quyến rũ
ở đó em ơi
tình dăng như thác lũ
giường lò so, drap trắng, tường xanh
đề anh được nhìn mặt em long lanh
đề anh được nhìn anh
hiện nguyên hình đả thủ.
ở đó, có la va bỗ, có xà bông thơm
có cam nho đủ thứ
Em ơi
anh sẽ đưa em vào văn học sử
sướng không em
sướng lắm không em
sướng mài mài không em, không em

TỦ KỀU

Bản ANH GIAO

Thư cho Thư dung

Cùn CHU TỬ

Thư Dung,

Hoàng anh-Tuấn ở Dalat vẽ, kể chuyện với chú :

Mấy tháng vỡ trước, Hoàng - anh - Tuấn đua đòi, theo bạn bè chơi bời, hút thuốc phiện, rồi đam nghiền. Bị anh em trong tòa soạn « Sống » bôn cợt anh là đàn « hít-tì-phe » anh nổi cáu, bỏ lên Dalat nhất định « cai » bằng được. Vừa đây, anh trở về Saigon, bỏ tết, phương phi, trân đầy nhựa sống, khác hẳn con người « hít-tì-phe » trước kia. Anh là lười nói với chú :

— Thật là một cơn ác mộng ! Ngày đầu tiên lên Dalat, trước khi khởi sự «cai», tôi mò tới một cái tổ quỉ nọ, hút một chầu cho «đã». Tôi sửng sốt thấy ở đó một số thanh niên—mà là thanh niên ưu tú của đất nước ủ họ là sinh viên. Lại có cả một «Lolita» chưa tới 20 tuổi. Và họ điềm nhiên hút thuốc phiện ! Con mắt của mình nhìn cái gì cũng không còn biết ngạc nhiên nữa, vậy mà tôi đã mở to đôi mắt kinh ngạc ngắm cái cảnh hãi hùng của những người trai «thế hệ» đang tự vẫn trong khói thuốc».

Câu chuyện Hoàng anh Tuấn kể thật thê thảm. Chú biết lắm, chú biết nhiều thanh niên lúc nay mang tâm trạng hoài nghi, chán chường, nhiều thanh niên đánh mất lý tưởng trước khi có lý tưởng. Nhưng chú vẫn khỉng thể tưởng tượng nổi sự sa đọa của những t anh niên — oui vè, điềm nhiên đưa nhau vào tiệm hút, lim quên lăng. Tìm thích thú trong khói thuốc chết người ! Chú cố phân tích tâm trạng những thanh niên kỳ trên, à chú nhớ tới một bài báo mà chú đọc cách đây gần 2 năm...

(CÒN NỮA)

ĐÒN VỆM

Vệm có nhiều đồn lắm. Chúng bạn đón gánh đề đánh vỡ đầu những người dân lành không chịu tiếp tế cho chúng hay phá đường, phá cầu với chúng. Chúng bạn đón sóc hu mũi đề hích tôn giáo này một ý hiệt, chọc tôn giáo nọ hai phát gây sự hiểu nhầm giữa tôn giáo và tôn giáo, chính quyền và dân chúng, quốc dội và lương dân...

Ôi! Đồn Vệm, những cái đồn bí bì kỉ nghiệu nam chưa hết. Gần đây thấy cái đồn « Giải phóng» không ăn giải rút gì mà cũng bị quân đồn ta đánh ngã tơi bời, Vệm lại tung ra cái đồn «Hòa bình». Chúng nó xui nhóm người no cơm rượu mới mãn kiến nghị yêu cầu buông súng đừng hầu chúng nữa đề chúng tự nhiên đợp miền Nam. Pẹ pỗ máy anh Vệm Đàn của các anh cả rích rỏi các anh ơ !

CHỤ CHƠI

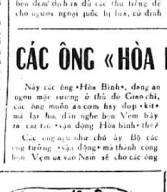

Tiểu thuyết kiếm hiệp thần sầu quỉ khốc của LÝ BÝ

— SỐ 22 —

CHƯƠNG II

Gặp ngan giữa đường

Nay tên đạo sĩ vừa tung chưởng ra đánh tình được Tình Giác, ngờ đâu hắn đã vọt lên không trành được đề đáng Đạo sĩ thu tay về, quát hỏi Tình Giác

— Nay, ý, thằng nhóc nào kia có phải mi vừa dùng thế «Tiên cảnh chỉ đề» đánh đạo sĩ ta không?

Tình Giác cung khách khách đáp

— Tôi sư nhỏ, không biết thế cảm đi đạo sĩ ! Ta vừa dùng thế «phi cơ cầu ngoại» đề thoát khỏi chưởng phong của mi đó. Đừng nhờ vả mà không bị nói ta đâu.

— Nói phét, thằng «chả cho đầu chó», ta sẽ đánh vỡ cái đầu nhẵn bóng của mi cho bỏ ghét...

Tình Giác trợn mắt, quên cung người ra phía trước.

— Con «kẹ» Nhao đzo đi, ta đâu có ngán.

Hai người sau một trận đấu khốc liệt lao xa vào nhau quyết ăn thua. Lúc này trụ đơn sẽ rút ở lưng ra một mảnh khí gươm hình chữ thập khoa lên. Thu khí gươm hình chữ thập trông rất lạ, có 4 cạnh chia ra, người xử dụng cảm một cành, còn ba cành kia đều nhọn nên bà trắt, bà phải hay đâm thăng phía trước đều được cả. Thấy đến vi vung khi gươm Tình Giác liền vung dao gọi mà ra đó. Một tiếng «kớp» khô khan nổi lên. Tình Giác toàn thân rùng động, bộ khẩu tơ buồt phát nhảy ba lại sáu bước loạng choạng xuýt ngã.

Đạo sĩ ào ào không hề lỏ cơ hội, tiến lên dung mũi chữ thập đâm một phát cực mạnh vào giữa bụng Tình Giác. Tình Giác hoảng hồt toan dùng thế «phi cơ cầu ngoại» để lánh trùng trung, nhưng đã muộn. Mũi chữ thập đã phóng gần tới rồn. Đang lúc thập phân nguy to bỗng nghe «chát», mũi chữ thập bị một vật gì gạt ra ngoài cứu Tình Giác thoát chết.

(CÒN NỮA)

ĐÀM GIAO CHỈ

Vâng, đó là những bà đầm đủ tơ bằng chân vén bay ống bằng cái ống xây mà seo tự do đều ngồi hoặc thy khăm, khăm đây xá cũ lên

ĐÀM GIAO CHỈ

Vâng đó là những bà đầm mũ tẹt, an bớn riêu hà mầm tôm vang tiếu.

Bạn đọc sẽ cười bể bụng cười quên thôi khi đọc thiên phóng sự đầy một sự thật này của một cây bút rất chỉ.

BẾP NHỎ

Bình luận gia khét tiếng Bếp Phụ tỉ tiên cơm hà ? Nó cho các ông bít mồi sầu quảng của cố vấn TC.

CHUNG QUANH CÁI... HÒA - BÌNH

● MINH VÕ

NGÂY THƠ CỤ

Giáo sư triết học đông phương, nguyên khoa trưởng đại học văn khoa, nguyên tổ trưởng lãi liên lạc văn hóa Á châu, giá cốc sư đề mà cón đòi lắm... bụp bẻ năm tuổi. Mấy hôm gần đây, nghe bọn Vệm xui đại xui khôn, ông giáo triết lý đề nghị bản kiến nghị «đòi buông súng đừng nghĩ Vệm nữa đề tụi nó lôi tàu phù vào Nam khẹc nhỏ cho bầu hề phố», bản kiến nghị thì tả nay gọi là «Văn động Hòa Bình» Chúng thấy không ăn cái giải rút gì mà cón giém bị nữ ra ngoài sự với «cụ Hồ», ông giáo Thực mới thứ tha thứ thít tuyên bố rằng ông ngày thọ cụ. Kẻ ra ông giáo Thực ngày thọ cụ thật. Yêu cầu anh cả Duyên Anh cho bớp bẻ Thực vào gia đình bớp bẻ của anh.

MỘT ĐỀ NGHỊ

Nghe đa nhà chức trách đã xúc được bọn nó cơm trắng mỡ, vân cơm quốc gia thờ ma Việt cộng ● nà có ý định gửi bọn «Hòa Bình» ra ngoài Bắc. Mình Vỡ đề nghị các ngài mỗi ý kiến nhỏ hăng cao đề của Quyền Tân Đình thôi. Là đồng cái đầu chín «Hòa Bình» vào trán mấy gã «Hòa-Bình» và hãy tống cổ chúng ra khỏi miền Nam. Đề thì ngăn Vệm vượt tuyến vào Nam, chúng ta cón ngăn ra những cái mặt phản phệt của bọn «Hòa Bình».

ĐỒN VỆM

Vệm có nhiều đồn lắm. Chúng bạn đón gánh đề đánh vỡ đầu những người dân lành không chịu tiếp tế cho chúng hay phá đường, phá cầu với chúng. Chúng bạn đón sóc hu mũi đề hích tôn giáo này một ý hiệt, chọc tôn giáo nọ hai phát gây sự hiểu nhầm giữa tôn giáo và tôn giáo, chính quyền và dân chúng, quốc dội và lương dân...

Ôi! Đồn Vệm, những cái đồn bí bì kỉ nghiệu nam chưa hết. Gần đây thấy cái đồn « Giải phóng» không ăn giải rút gì mà cũng bị quân đồn ta đánh ngã tơi bời, Vệm lại tung ra cái đồn «Hòa bình». Chúng nó xui nhóm người no cơm rượu mới mãn kiến nghị yêu cầu buông súng đừng hầu chúng nữa đề chúng tự nhiên đợp miền Nam. Pẹ pỗ máy anh Vệm Đàn của các anh cả rích rỏi các anh ơ !

CHỤ CHƠI

CÁC ÔNG «HÒA BÌNH» MUỐN GÌ ?

Này các ông «Hòa Bình», đang an ngon mát mẻ ở thủ đô Cảo chi, các ông muốn an cơm hay dọp «kít» mà lại hoa đinh nghe bọn Vệm hãy ta cay lắm ? Các ông muốn chế ấy Độ các ông trưởng «vận động» ra thành con bọn Vệm ở vào Nam sẽ cho các ông bít sự và con gái các ông làm cán bộ hộ lý, xa lông ở các rừng di cùng trường là cái chắc.

Tôi thấy các ông to đầu, tới thức mà đề Vệm nó lợi dụng thì thương lắm. Các anh bỏ bìa hay hỏi vợ lận, tôi mua cho. Can chi phải xen vỉ lên ca ngợi hòa bình một cách vô tổ và Vệm như vậy.

Tôi nói thật đi, muốn gì tôi cùng cho. Nhưng muốn tuyên truyền hộ Vệm chắc chắn tôi sẽ cho các ông hít... ham ba la he !

BẾP PHỤ

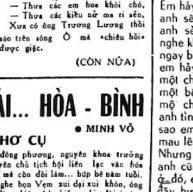

anh sẽ đưa em vào văn học sử !

(Thấy đào anh Văn nghệ Nguyễn Đuổi dung văn học sử để tán gái rất hiệu nghiệm. Tự cũng bắt chước... nói thêm đuôi, mô Tao đàn — ?? — để tổng tình, may chăng được kiến chác tý đinh. Mô đây cho chương chính «Tao Đàn — ?? — tán gái». Tứ sin long trọng gửi thiệu bài «Anh sẽ đưa em vào văn học sử»)

Em ơi,
anh sẽ đưa em vào văn học sử
bằng một đường thẳng bon
bằng cửa hậu, cửa tiên...
bằng xe taxi giữa ban ngày hoặc lúc nửa đêm
ở đó có gối tựa, nệm mút
có chăn êm
em sợ gì trời lạnh
trời không lạnh lắm đâu em.
Em cứ đi với anh
chúng ta dắt tay nhau vào văn học sử
dẽ tiên chúng ta dời đời bất tử
... như đuôi.
Em hãy ngồn anh, đừng dậy, khuya rồi
anh sẽ đưa em vào văn học sử
anh sẽ đưa em qua mấy lần cửa ngõ
nghe không em, đừng hỏi chuyện vu vơ
ngay bây giờ
em hãy mang theo hành lý
một chiếc khăn bông, một chai xà xị
một bộ py da ma
mộ chiếc «áo mưa», đề nếu trời mưa
anh tính nguyện chưm lên đầu cho kín
sao em cón bịn rịn
mau lên em, trời khuya khoắt lạnh lùng
Nhưng đù gió mưa, sấm sét, bão bùng...
anh cũng quyết đưa em vào văn học sử
ở đó, em ơi
đầy hương thơm quyến rũ
ở đó em ơi
tình dăng như thác lũ
giường lò so, drap trắng, tường xanh
đề anh được nhìn mặt em long lanh
đề anh được nhìn anh
hiện nguyên hình đả thủ.
ở đó, có la va bỗ, có xà bông thơm
có cam nho đủ thứ
Em ơi
anh sẽ đưa em vào văn học sử
sướng không em
sướng lắm không em
sướng mài mài không em, không em

TỦ KỀU

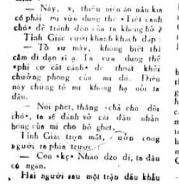

— Số 27 — của TINH - ĐẦU

PHẦN THỨ NHỨT

CHƯƠNG MỘT

VỤ PHÁN GIÁN ĐIỆP BẾP THÀNH VỚI CÔNG LAO CỦA ÔNG KÝ VÀ CÔ GIANG

Ông Kỷ Kính khi nghe được tin phao này, có ý ngờ vực, liền nói lại cho đội Cần biết. Cần không hiểu dụng ý việc phao tin này nhằm mục đích gì, hỏi lại ông Kỷ... Suy ngẫm giây lát, Ông Kính khẽ nói liền tại đội Cần... giải thích thái độ điệu vô dương oai của Bếp Thành nhằm hy vọng được thủ lãnh họ Trịnh tuyên y làm cần vệ để luôn luôn được gần liền thủ lãnh. Rồi ông Kỷ ghé sát tai Đội Cần nói nhỏ mấy câu, không nghe rõ Thủ lãnh Trịnh gật đầu, nháy mắt tỏ vẻ đồng ý. Tại sao Bếp Thành muốn làm Cận vệ cho đội Cần ? Đây là một việc bí mật do Cô Giang sau kể lại, theo lời ông thầu đã thuật cho Bà Kỷ và chính Cô Giang là người đã đóng vai trò quyết định trong vụ phản gián lợi hại này.

Bạn đọc cón nhớ Công Sứ Thái Nguyên Darles và viên Phó sứ Tuste đang nghỉ mát ở Đồ Sơn, bỗng 2 giờ 30 sáng 30 rạng 31-8-1917 nhận được điện thoại của Thống Sứ Gallen báo tin cuộc khởi nghĩa lịch sử, vội vã cả hai, cùng tức tốc về Hà Nội, và kể đó cùng 2 giám binh Pellegrini và Martini đi 3 ô tô lên thăng đồn điền Gia Sàng. Khoảng 9 rưỡi sáng ngày 31-8, đoàn 3 xe tới nơi, nhiện cứu tình hình trong tỉnh lỵ và đặt kế hoạch thăm lực lượng nghĩa quân ta. Buổi chiều 31-8, Công Sứ Darles cùng thiếu tá giám binh Pellegrini đi xuyên qua huyện Hiệp Hòa Bắc Giang tới tỉnh lỵ Bắc Ninh gặp Công sứ Bách rồi cùng viên Công sứ này đi luôn Đáp Cầu, bội kiến với đại tá Lê Dương Michelot bàn tính kế hoạch giải cứu tỉnh lỵ Thái Nguyên. Suốt đêm 31 ông 1-9-1917, cuộc họp tham mưu giữa 2 viên Công Sứ và bộ chỉ huy Đệ tam Trung đoàn Lê Dương (Le Régiment de Légion étrangère) của Đại tá Michelot kéo dài đến 2 giờ 30 sáng, hoạch định xong sách lược này gồm 2 tác động chính:

1 — Tác động quân sự do Trung Tá Beyre phụ trách, nhằm đạt cứu cánh dành bật quân «phản loạn» ra khỏi tỉnh lỵ tái chiếm các sở hành chính, quân sự, và sau rốt, trừ kích tiêu diệt địch.

2 — Tác động gián điệp do Đại Úy Battesti (Tây ba) nói tiếng Miền Nam) phụ trách, tiến hành song song với tác động quân sự, nhằm mục đích đó là bám sát Tổng hành dinh địch, nghe ngóng và bí mật truyền tin cho bộ chỉ huy hành quân Trung tá Beyre.

Là sỹ quan quân bảo Trung đoàn Lê dương, Đại Úy Battesti đã đào luyện được một nhóm điệp viên thiện nghệ và trung thành gồm chừng 13, 14 gã, trong số có Bếp Thành. Số hơn chục linh khố đỏ, khố xanh và lính đồng hưởng ứng lời hịch hiệu triệu của đội Cần, lọc tạc tới xin đầu quân tại trông hành dinh nói Cầu Kẻ, nói quấy là lính «đi phép» qua đó, chính là những thuộc hạ ăn lương của Battesti.

Theo kế hoạch của viện sỹ quan quân bảo Trung đoàn 3 Lê dương thì... khi tới đồn điền Gia Sàng, tụi mật bảo viên này vân sắc phục khố đỏ, khố xanh và lính đồng, sẽ tìm cách lọt vào trong tỉnh lỵ rồi, tùy cơ ứng biến len lỏi vào hàng ngũ nghĩa quân vận động sau chui được vào tổng hành dinh đặng nghe ngóng tin tức tham mưu, bí mật truyền ra ngoài cho quân Pháp, vì, nếu có thể, ám sát thủ lãnh và các cán bộ đầu não của Đội Cần.

Sách lược Battesti quả là ác hại, nếu không vấp phải cặp mắt thâm tử của ông Kỷ Kính. Hết sức cảnh giác, ông Kỷ chủ ý ngay đến việc Bếp Thành lảm bộ quan trọng... thầy nghề, phao tin trong trại, hy vọng được Trịnh thủ lĩnh dùng nạp y làm cần vệ phục dịch dưới tay. Ông liền «rỉ tai» bảo động cho thủ lãnh biết ám mưu này để đề phòng mọi sự bất trắc. Đội Cần nghe ông Kỷ, cẩn thận, không cất Bếp Thành công tác trong tổng hành dinh và kín đáo ủy thác công tác canh gác tuần phòng bên ngoài trại.

Ông Kỷ dẫn hà Kỷ và Cô Giang cùng chạy tử Trại Lác Quản Triều lên đến Phần Mễ, Giang Tiên đi theo các bộ phận Tổng hành dinh tới đón điền Mignat.

Tới Phần Mộ, ông Kỷ vào trong xã Mễ Lâm, cách xa thường liên tỉnh Thái Nguyên — Bắc Cạn gần 2 cây số, gọi là Kỷ và Cô Giang ở nhà người bạn thân, trước làm cai lệ Huyện Đại tử hội ông Kỷ cón là thầy Thừa Kính và hiện nguyên bạn này làm đầu Cai «Cập tàng» Sở Mỏ than Phần Mễ. Ông Kỷ sử dể gởi vợ con trong xã Mễ Lâm này, không phải vì muốn tiện gần gia đình mà chính vì muốn lật mặt nạ Bếp Thành.

Ngay từ ngày tổng hành dinh Đội Cần cón nằm trong tỉnh lỵ Thái Nguyên, ông Kỷ Kính đã nghi ngờ hành tung Bếp Thành, nhưng tuy luôn luôn ngăm cử người kiểm soát theo rõi nhất cử nhất động của Thành, ông Kỷ vẫn chưa nắm được bằng chứng cụ thể nào. Ông bắt đầu gặt gao để mà gạn cái Thành từ ngày phóng tuyên Chợ Trâu Mỏ Bạch — lần thứ nhất—bị phục thủng chiều ngày 5-9, nhưng lại được lực lượng ta liều chết phản công chém được mũi đầu địch, và luôn ngày hôm sau, quân Pháp, được quyền đích thân chỉ huy của quan Nam Beyre, lại vũ hăn tấn công, đánh thốc vào phía Tây Đồi Vấu, liền Mỏ Bạch khiến Ba Lâm và Đội Nâm cả 2 bị hy sinh trong trận này. Và cũng đêm hôm đó, thực đân mở cuộc hành quân cảnh sát vào xã Bạch Hưng phía Đồi Đỏ (cón tên là Đồi Mâm Hay Đồi Lác), nơi chôn đầu thủ hai Ba Quyền. Trận này, nhờ quân ta có phòng bị cẩn mật, đã đẩy lui được địch khỏi khu Đồi Đỏ.

(Còn nữa)

THIỀU GIANG thuật

Tìm hiểu mọi chánh thể trong giai đoạn hiện hữu

(TIẾP THEO)

Trước ngày tạo ra các ông lãnh tụ quốc cộng đặc tài, tả, hữu, miền Đông Âu Châu là miền thanh bình nhất. Họ sinh ra trong bầu không khí trong lành của Bắc Hải nên họ bông hào khoẻ mạnh. Tớ thành thị đến thôn quê đi đâu cũng nhìn thấy những nét mặt tươi cười hớn hở ; những bộ áo in hoa trăm mầu nghịch sắc. Ngoài nét đẹp bên ngoài cón nét đẹp tinh thần. Đông Đức có thể gọi là người «thơ» vì từ trẻ con lên 5 lên 7 đến ông già 60, 70 đều ưa ngồi tìm hưng vận lên bờ sông vắng hoặc bên gốc thông già.

Vì biết Karl marx phủ phàng đến cát cụt nguồn thi hứng của chúng thì đã bắt chúng tôi nổi dưới nhau đi xin tung bừa ăn tại Cầu lạc bộ, tăng thước vai tại hợp tác xã thì chúng tôi khai trừ ông ngày trở ngày ông xuất đầu lộ diện nói chuyện vô sản hóa thế giới ! Người đầu Đông Đức phản ảnh ! Chỉ một phút nhẹ dạ mà đem bỏ bột cả đời người...

Người No giữa người Đói

So sánh đến Ba Lan với đầu Đông Đức, tương đối đầu Đông Đức no nê hơn, nhưng so sánh Đông Đức với Tây Đức, sự chênh lệch đường như so sánh đầu VN với đầu Mỹ. Đi năm trăm cây số chỉ gặp chừng 10 chiếc xe hơi đề ăn thua uống nay có mai không, ăn quân may bằng loại vải ết tiền, giày dép chưa đúng đã bông, 12.000 người có chừng 6 chiếc máy vô tuyến truyền hình, 5 chiếc tủ lạnh 15 chiếc xe hơi, muốn mua 1 chiếc máy giặt phải đợi 3, 4 năm.

Người Đông Đức phải chịu hậu quả chính chiến quá nhiều. Bao nhiêu thì tuổi bị đội bom, sau bằng, không có ai đưa ra 1 chương trình kiến thiết hiệu hữu, ký là chưa kể đến chuyện trả nợ. Nga xô Tương đối đa CS thì CS, Dân Đông Đức vẫn là dân chịu khổ kiếp thiết. Họ đã hàng say tranh đấu chính trị. Họ chịu khó làm ăn nên tương đối họ cũng đỡ khổ 1 phần nào. Hơi đình đựng từng miếng bánh để xây nhà, cửa. Hiện nay hầu như không có chuyện khan hiếm chỗ ở đối với họ trong khi tại các nước CS khác, chiếm được 1 chiếc giường ngủ là may lắm rồi.

Vì cái số người trốn qua Tây Đức quá nhiều nên lương bổng của các nhân viên chính phủ tùy thuộc theo năng lực làm việc hơn là theo các bậc kỹ thuật, hoặc tri thức. Một thợ kỹ công sở lãnh 350 đồng mark mỗi tháng, người bậc khách sạn lãnh 450, người quét đường 700, người thợ máy 800, người phụ hồ 750, ông giáo sư đại học 900. Riêng cơ quan mật vụ được hưởng số phụ cấp cao nhất vì có trách nhiệm đi tìm và những phần tử có dấu óc chống đối.

Lương 1 cán quan mật vụ lên đến 4000 marks sau bằng số quan mật vụ là tài tử Cinê. Họ có trong trách tuyên truyền cho đồng. Sau tài tử Cinê là các khoa học gia chuyên chế tạo vô khí, tăng gia sản xuất cung cấp cho Chính phủ. Cón các bác sĩ luật sư nhà sĩ thì chỉ được 1 đời sống cao hơn thợ thuyền một chút.

Nói chung, người dân Đông Đức chật vật vất vả hơn nhân dân miền tự do đến, chớ họ không đói lắm, lếp dạ. Điều đau khổ nhất trong lòng họ là không có ăn quần. Mỗi năm 1 người chỉ được phép mua có 3 bộ quần áo may sẵn với kích thước không vừa khuôn người. Bọn thanh niên nam nữ phải nào :

— Trông chúng tôi xấu quá, các bạn ở gần bao lâu không, ly hôn như các cụ già. Gia đình như chưa chắc chắn tôi được phép tự do may quần áo, chúng tôi sẽ ăn 1 bữa cơm để đánh tiếng may mặc từ tế mới người thy trẻ phải nào.

— Tôi không biết tại sao nhà cầm quyền Đông Đức lại có thể lực hão đến thế ! Dân đông thế giới người ta cũng ngày cũng tiến mà chúng tôi thì cũng ngày càng lùi. Những ta hơi quá đáo theo kiểu cũ mòn 10 năm trước bây giờ mới đưa ra phát cho đầu bằng giá cắt cổ. Tệ hơn nữa là đinh dựng cả năm để mua một chiếc áo và chiếc áo ấy lại chẳng vừa !

Nên ngày nay, tôi có, tôi đây nó phải tranh đấu đòi chính quyền tự do ăn, tự do mặc, tự do phát biểu ý kiến ?

Những khẩu hiệu lừa dối

Giống mấy tuyên truyền là đụng cụ nhảy bén nhất của khối đế quốc đỏ. Nhờ những lời hứa hẹn trắng trợn, phân bội, nhờ những khẩu hiệu kêu vang, cả bao triệu người đã tự tay trói mình vào xiềng xích Cộng - sản. Đi vào miền Đông - Đức, những khẩu hiệu viết trên bảng giấy, bảng vải treo ngang đường đập vào mắt du khách nhiều nhất. Thoạt đầu mới vào ngoại ô, người lữ khách bắt buộc phải đọc :

Hoan Hô tinh thần đoàn kết của thế giới dại đồng.

Hoan Hô tinh thần yêu chuộng thái thanh và sức khỏe

Hoan nghênh chương trình canh tác nông thôn

Hoan nghênh tinh thần kiến thiết quốc gia vv..

Hoan nghênh, tất cả là hoan nghênh, hoan nghênh người, hoan nghênh đảng, hoan nghênh các nước bạn đồng khối đã.

(Còn nữa)

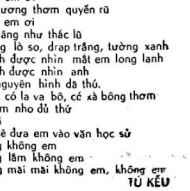

Đoản khúc trong lòng phố

với con dao anh cắt phố ra từng mảnh nhỏ.
và ăn từng mảnh như những miếng bánh
sinh nhật bằng kem :
với hàng rào gỗ và cột đèn đêm
với vỉa hè đen và hầm trú ẩn
con phố bật lên hy vọng của đời nàng
mỗi buổi sáng xanh
khi tiếng đạn đâu tiên giữa bộ mây đâu
và tiếng chân chàng
tìm lần vào trận bão
khi tiếng xe đâu tiên lăn mạnh trong óc
chàng
và tiếng còi tàu khuya
của cuộc hành trình
có mùi sao bằng thơm ngát

★

và đôi lời nói vụn

gió đã thức dậy sau dẫy núi dài
và lù chim phiêu du từ một hành tinh chói
sáng
em đã đan tay
em đã ngậm hành tinh vào miệng
em dịu dàng như nước mặt trong nồi
em thơm ngát như quê hương
và xót xa như biển
với bàn tay ngẫn ngơ trên bãi chiến
trường
như một loài dơi từ hốc núi đã đen
và tiếng khóc bơ vơ trong những đêm tuần
tiễu
với điệu hát quay dài như bài thơ tình
không tên...

HOÀI-VỌNG
(26-2)

khoảng buồn khe trường

buồn khua mây khoả lưng đồi
những trường khe đã muôn đời trùng sâu
tối về mưa gió trên cao
nước xuôi gành suối tường vào ngón tay
lối xưa bủa lưới buồng ngày
hồn rêu câu đá tóc dây gió trăng
tối về thăm mộ Thu Hằng
cát hoang bãi sóng cón giăng lệ sầu
thôi cam phận nhỏ thương đau
trong vòng ảo tưởng nghìn sau người vẽ
ngày đi sống bủa trường khe
đêm nghe đi tích trăm bề xót đau
thủa trời rảng đó thu sầu
ngon soan non phủ đường cao ngựa vẽ

THÁI DUY THANH
(Thao Thao văn đoàn)

TIN SÁCH
Quý bạn hãy hỏi mua ngay :
— ANH - NGỮ THỰC DỤNG I và II (dả dùng kèm cuốn ENGLISH FOR TODAY I và II)
— DỊCH và NGỮ VỰNG A.V. I và II (dả dùng kèm PRACTICE YOUR E. I và II)
— HỌC ANH - NGỮ I và II (dả dùng kèm LET'S LEARN ENGLISH I và II)
— VĂN PHẠM ANH-VĂN (toàn bộ) cả bảy cuốn trên do g.s. Lê Bá Kông soạn rất công phu, in đẹp. Giá phải chăng. Ngoài ra, bảy mươi hai đề soạn thi :
KIỀU CHÚ GIẢI 650 tr. L.V. Hòa
LUYỆN THI QUANG HỌC Đoàn Luyện
ĐẠI SỐ HỌC T.H.Đ.N.C. Đoàn Luyện
HÌNH HỌC THĐNC Đoàn Luyện
Bán Tu Thư Zitan Hồng xuất bản
Giám đốc : LÊ BÁ KÔNG

TÌM ĐỌC TRUYỆN HAY :
SỨ MỆNH KHỦNG KHIẾP
— của KHÔNG MINH —

Phải thận trọng
Bịnh nhọ chốn sai, bi

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

GIA ĐÌNH BÚP BÊ

BÚP BÊ

Số 27 NHẬT BÁO CỦA BÚP BÊ TỪ 7 ĐẾN 77 TUỔI

DUYÊN-ANH phụ trách

B.B TRANG (Saigon) — Ô kê Không anh không cười đâu em ạ! Mục đó đã đăng rồi tác rồi, em chưa đọc à ? Các anh lính chưa gửi thư về nhiều có lẽ các anh kỷ bận đi hành quân. Nhưng các em cứ viết cho anh lính đi. Anh tin rằng thư của các em cần anh lính sẽ vui lắm. Hình Quyền Tân Định đăng báo rồi thì. Em đi mỏ nó thì cứ lấy kéo mà cắt và cất vào bóp. Nghe chưa ?

BB NGÂN (Saigon). — Anh đã nói khưa có với các em rằng, không cần phải biết làm thơ hay viết văn mới được vào gia đình búp bê. Vậy đừng thắc mắc nữa nhé! Búp bê Thu Dung này không phải là « chân Thu Dung của chú Chu Tử» đâu. Thu Dung bụp bê bé tí teo, thương anh lính không, làm sao tới tòa soạn cũng mua mận và bánh biếu anh. Em có muốn quen với Thu Dung này nữa không ?

BB PHƯƠNG (Saigon). — Những gì em viết cho các anh lính anh đều sẽ đăng hết. Anh không phải là Trần Đức Uyển. Nhất định không phải đâu. Tân thật của anh là Vũ mạng Long. Anh Uyển là bạn thân của anh. Cứ tên thì đã đi anh sẽ khám một chầu.. bỏ bìa. Không, rất nhiều sự rắc-rối của em. Anh sẽ gọi về 60.590. Hãy cạnh chừng điện thoại, một buổi chiều nào đó, anh sẽ gọi cho em.

BB NGUYỄN LÊ TUẤN (Saigon) — Chưa nên viết truyện dài vội. Hãy viết truyện ngắn đi. Rành ghê anh nói chuyện chiều. Truyện của chú anh đang đọc.

BB CENDRILLON (Cindjich). — Đỳ em là «con bé lọ lem» đi hả ? Nhỏn lắm nhé. Nên gọi giáo sư đó là bụp bê lớn vì bao khoái! Cô Đa Kao. Bụp Bê Tô Châu chưa lu... Anh chưa gặp Châu lần nào. Muốn quen Tô Châu em viết thư đi anh chuyện bậc. Sẽ gửi thư riêng cho em.

BB NHUNG (SAIGON). — Muốn biết rõ về Lê văn Trương, Nhung mua số Văn (Nguyệt san số kỉ niệm Lê văn Trương. Sẽ hỏi và trả lời sau về nơi chôn Lê văn Trương. Hồi đó anh đói rách thật chứ thành bạch gì đâu mà em khen lắm anh nhỉ.

Thân mến
DUYÊN ANH

BÚP BÊ

Số 27 NHẬT BÁO CỦA BÚP BÊ TỪ 7 ĐẾN 77 TUỔI

DUYÊN-ANH phụ trách

DZŨNG ĐA-KAO

Truyện của THIÊN-CHƯƠNG

NGẠC NHIÊN

Đứng ngạc nhiên đầu tiên là Chương Cầm, Rồi Bảo mẹo mẫm, Tiếp đến, nhóc con Hùng, Các vị tướng trong «ước» Đa Kao quay mặt lại nhìn Thống tướng Dzũng Đa Kao. Thấy thằng nhóc nay toét miệng cười thì mặt chẳng nó đăn ra.

Đứa Hoa Lư quát ngạc nhiên chẳng không kém. Bỗng lòng tiết mất. Đa xét mới hả hốc miệng, Hoa rỏ la lưỡi. Tư trực đưa tay lên gãi cái đầu... trọc. Riêng quái hiệp Tăn mập vẫn đang nhìn ở bài chiến trường ôm bụng nhăn nhó. Mặc dù đã có lệnh đình chiến nhưng «thương binh» Tăn mập chưa được đoàn cứu thương tới săn sóc.

Hoa Lư từ quái đứng chết đi ngắm Kha Trấn Ác Quyền Tân Định. Thằng Đa Kao lác đác :

— Mang quần áo trả chúng nó đi !

Đứa lớn hỏi :

— Mày thua nó à ?

Quyền Tân Định đáp :

— Không thua, tao vơi nó giờ là bạn.

Chương cầm không tin, tới gần Dzũng Đa Kao và vai chủ tướng :

— Thật hả ?

Dzũng Đa Kao gật đầu :

—Thật.

Tự nhiên, phe nào vẫn phe ấy. Và bọn nhãi xúm lại «chất vấn» chủ tướng của chúng. Bảo mẹo mẫm mẹo xách cái mẫm đi :

— Sắp vô thăng thì lại đình chiến. Dzũng Đa Kao bỗng nói :

— Thăng thế sao được, tụi nó «chi» lắm. Nhóc con Hùng phản đối :

— Bộ mình không «chi» à ? Mình «thiếc» à ?

Dzũng Đa Kao vỗ vỗ em :

— Hùng tưởng thằng nhỏ chẳng khỏ ? Rồi nó sẽ chay lết, biết đời quân ăn đứa nào ?

Bảo mẹo mẫm, nhóc con Hùng, Chương Cầm vực nhớ tới tí tiền còm và cái kẹn ác mồ mi ca trong tủ quần, đang giận Dzũng Đa Kao, mặt chẳng nó tươi lắm. Tên, Chương Cầm nói :

— Đình chiến đi lấy lại quần áo rồi sinh nữa hỏ mày ?

Dzũng Đa Kao lác đác :

— Tao chơi với Quyền Tân Định rồi. Nó đâu có gì đáng ghét. Chúng mày biết không, nó mồ côi bố mẹ phải sống với bà ngoại...

Dzũng Đa Kao im lặng một lát. Bọn nhóc của nó bắt đầu có cảm tình với thằng bé mồ côi Quyền Tân Định. Chúng nó coi Dzũng Đa Kao là thằng «khó» thì nó nói không sai. Chương cầm vỗ lưng Dzũng Đa Kao, chỉ tay về phía bọn Hoa lư quái hiệp đang tụ họp :

— Mày xem, thằng Bảo lớn đang vẫy vẫn...

(CÒN NỮA)

DZŨNG ĐAKAO sắp hết

CÁI DIỀU

sắp thả, gió lên rồi, sáo diều vi vu vi vu...

BÚP BÊ VIẾT

(Tạm thay BB viết cho nhau)

Thương nhớ

Cư xá Hòa Bình 27-2-65

Các anh thân mến,

Chiều thứ bảy, Phương lại nhớ đến các anh, những người anh biên giới.

Chiều nay lối vườn sa nhà Phương, hoa tàn vụng thêm nhiều, Phương liếc tưởng đến những cánh hoa trắng các anh cài lên thập giá trong mùa hành quân. Tới thành đa vàng bông các anh, vì Hương biết mùa Xuân nay vẫn còn chiến chinh chiến. Các anh ra đi cho quê hương đẹp ý, cho áo trắng của anh e ấp dưới hoa đường, cho bông nhỏ ngày xưa ngân năm in dài trên thành phố, cho mùa mất thơ ngây của những người em gái hậu phương không sầu tủi, vui trọn vẹn với tuổi học trò áo trắng tinh nguyên. Tình cảm tết đẹp ấy, cô bé Phương gửi về cho các anh. Phương muốn nói với các anh thật nhiều, nhưng biết nói gì hơn ngoài hai chữ thương nhớ, mà thương nhớ thì lại chỉ có hai chữ, làm sao nói hết chuyện với anh ?

Em gái các anh không phải là Dạ Lan — từng đêm gặp gỡ các anh trên lên sóng điện, mà em gái các anh chỉ là một cô bé tầm thường, không ai biết đến, từng đêm đợi nàng thơ qua khung cửa và thấy buồn khi nghe tiếng sáng biên cương. Lớn lên giữa thời tao loạn, những người thân của cô bé Phương đã ra đi vì sông núi. Giống mẹ kiên hàng, nếp chinh y của vương mũi thước sống của người chồng đã hun đúc tâm hồn ấy mẹ của em gái các anh thành một người con gái yêu cuộc đời chiến đấu. Khi bé Phương đang tuổi mộng xuân thì.

Mùa thu sắp đến, không ước mơ kim cô Tô chỉ mong sao giá trị kiếp hoa gái, để làm trai thời loạn cùng đi chiến đấu với các anh, 16 tuổi, mang nhiều ước vọng ở tương lai, cô bé Phương thèm làm qua phải không anh ?

Những đêm buồn em sáng nhớ đợi sáng, các anh của Phương làm gì ? Cô đếm những vì sao nhỏ sáng rõ rỏ ở một góc trời ? Trong nhiều vì sao ấy, vì sao nào mà nhà đã là vì sao hiện thân của Phương, của em gái anh, của người con gái đã chuyện làm thơ, mà hình anh đợi anh là những người trai đêm đêm vọng gió ở biên thùy.

Có nhiều anh chiến ở trong lòng phố thôi, em gái các anh khóc nức nở trong tay vì thấy mình không giúp ích gì cho anh đang tổ quốc, khi quê hương chinh chiến vẫn kêu đau. Bao nhiêu người trai anh hùng đã ngã gục ở sa trường để bảo vệ đất nước, để giữ trọn nét xe tơ của những người em tuổi hoa mộng, học trò.

Ở thành đô, Phương vẫn cầu nguyện cho các anh đem về chiến thắng vinh hoa đó, nếu mai đi sẽ gửi cho các anh trọn vẹn nỗi niềm. Các anh trai thương mến.

Tình yêu quê hương, lòng yêu quốc nặng và tình yêu người em gái nhỏ hậu phương sẽ giúp các anh trong những ngày hăng gió ! Đừng phụ lòng em gái nhỏ nghe anh !

Trời mùa Xuân, nhưng là trời thật nhiều, vụng dây ngỏ nhà Phương. Đường Trần hưng Đạo lối em vắng, nhưng khu phố cả lên đèn, lòng kinh kỳ lại trong bóng nào nhiệt nên người em gái đợi các anh mang chiến công về.

Một cơn gió buốt, cũng làm cho Phương nhớ thêm thiết những người anh dãi dầu sương gió. Gối bao lo, đêm lo cất, rừng núi là nhà, sông gương là bạn. Phương càng thương các anh nhiều hơn nữa.

Tiến khắp nơi đường đất nước, ở đâu có mùa áo chiến, có người trai tay súng, tay gươm là sẽ có tình yêu chân thành của những người con gái 16.

Các anh chiến sĩ can trường của Phong !

Thư cũng dài rồi đó, em gái các anh xin cầu chúc các anh, mùa xuân này thu hoạch thật nhiều khiến thắng phương có một người em gái vẫn nhớ thương các anh.

Em gái Thành đô,

BB M.H. HOÀI LINH PHƯƠNG

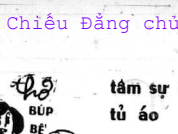

BÚP BÊ

tâm sự chiếc tủ áo

tôi là chiếc tủ gỗ lim
nguyện sinh ra mặt tiền miền rộng sâu
tiếu phủ cô bọn kẻ tàn
đến tới chết đứng đem vào xuống cây
bao cưu đục giữa suất ngày
biến tôi thành «hết». từ đây sinh tươi
ai qua cũng ngẩm cũng cười
cũng tìm mặc cả cũng đòi bán mua

B.B HUYỀN LINH SAN
(T.V.Đ Trưng Dương)

em đi học

sáng nay em đi học
được mẹ thắt đăng
ăn ba đồng xôi sáng
cô dạy lớp bảng
tính mua nhật bao Sáng
đọc gió Tính bìa bè
đọc Duyên Anh phụ trách
nhưng đi đến đường
gặp ông lão xin ăn
«cho đi xin đồng bạc»
em thấy thương ông già
mắt tiền bạc đồng ra
mà đưa cho ông
gió không có bao đục
mà lòng cũng thấy vui

BB MAI
(Tứ bảo)

MỘ ĐỒNG CỔ TỰ

(Tiếp theo Nhất Dương Chỉ và Lục Mạch Thần Kiếm

NGUYÊN TÁC CỦA KIM-DUNG

Dịch giả HOÀNG-THU-ANH — Lời bàn của CHU-TỬ

Số 27 CHƯƠNG III

Lưu lạc giang hồ

Hết thiên cổ người đi lên khác to :

— Sư phụ, sư phụ đệ tử hỏi đó vì thêm ống sự chết nên bàng kẻ địch, bây giờ hối lại không kịp, thà chết trong miệng tấn chứ không đầm vào sư phụ tha tội.

Người đó nói xong bọn đệ tử đều tính ngộ, Tinh Tú lão quái vẫn là người ghét người chết đầu tội Ba chỉ tự trách mình đã hèn tội lũ lên đầu mình cam chịu mọi thứ hình phạt của cô cơ tha thứ, nên trong giây lát ai nấy đều tự tha mình vì lương tâm tội đang chết lâm Du thầu Chi nhạy trong bụi cỏ nhức đầu vang ở không hiểu họ nói gì nữa.

Bọn đệ tử nói mới hết Đinh xuân Thu không thèm để ý.

Ba lần y vận dụng chân lực, định chấn đứt hai loài mãng xà lớn quấn quanh thân mình, chúng quấn trên mình y gồm tất cả ba con rắn lớn, loài rắn này sản xuất từ núi rừng âm u Thiên Trúc thân thể đen bóc vô cùng. Đinh Xuân Thu vận hết sức mấy con rắn chỉ càng ra chặt không bỏ đứt, như vậy nước thoát con hiểm nghèo được khó vô cùng.

Đinh Xuân Thu vì người đã quen trong thân thể chứa bao chất độc, ngay lúc thủ lãnh Hồ Tăng nhâm y phục chưởng, y đã luyện đến nước độc chất thâm ngoài da, khi chưởng lực của Hồ Tăng đánh đến y bèn dụng phép «Ta lực đã lực» (mượn sức đánh lại) làm chất độc phân hủy lại thân địch thủ. Đam Hồ Tăng vì đã phục xuống đất mà chết hoàn toàn không phải ma phép tà thuật của Đinh Xuân Thu mà chỉ vì trúng phải chất độc ghê gớm.

Nhưng đã loài mãng xà vơn cứng vừa đẩy nên chất độc trên mình Đinh xuân Thu khó lòng xâm nhập.

Chỉ nghe thấy bọn đệ tử lớn nọ tiếng kêu không ngừng, Đinh xuân Thu nói :

— Chúng ta bị đầy xà lâm khốn, kẻ nào nghĩ ra cách đuổi rắn ta sẽ tha cho khỏi chết. Chúng lẽ bọn của mi không biết tính của ta sao ? Kẻ nào có ích cho ta, ta sẽ không giết. Bọn mi nói nhiều khéo lèo tăng bớt, có tích gì đâu ?

Y nói xong bọn đệ tử đều im lặng một lát sau có kẻ nói :

— Chỉ cần có người cầm lửa đốt thân thể của loài mãng xà thì loài rắn này phải chạy ngay.

Đinh xuân Thu mắng :

— Đồ ngu! Ít, trong chỗ hoang liêu nơi phía trước chẳng có làng phía sau chẳng có xóm thì cần gì ai qua lại ?

Giả sử có người đi qua y thấy rắn độc hàng hãy như thế này thì hỏa phách lên mây, chạy cho chẳng kịp nữa là đốt lửa.

Rắn các đệ tử khác kẻ nhau mà bắt kẻ sách của mình nhưng đều là mưu mẹo khó thì hành, mọi người vì đã phải mà tính như thế là mong làm vừa lòng sư phụ, tỏ ra mình tuân lịnh sư phụ hết lòng nghĩ ngợi. Cứ như thế mà giữ tiếp qua, có một đệ tử bỗng con rắn đầu quái quái chặt không thể được nữa trong lúc mê hoặng bèn ghé vàng cắn vào mình con rắn.

Con rắn này bị đau bèn dập vào vết thương để tự nhủ kêu lên một tiếng thảm thiết lập tức chết ngay. Đinh Xuân Thu trong lòng lúc mới nóng nảy, nên như bị đích nhân làm khó đến thế trong vài giờ có thể thi hành mưu kế oán quyết lớn kế đã hoạch thành thân. Nhưng loài rắn vẫn vô tri, thì mưu kế vô chẳng du khéo đến đâu cũng vô ích mà cần lo bày rắn này đến lúc đau bụng sẽ cắn bừa.

Mối lo âu của y quả nhiên thành sự thực, vì một Con rắn lớn lên không nghe thấy lo ngại sau, bụng đau ghê gớm nên hé to miệng cắn ngay vào đệ tử của Tinh Tú lão quái. Đệ tử này kêu to :

— Sư phụ cứu con, sư phụ cứu con !

Thì hai chân y đã bị mãng xà quất vào bụng. Rồi đã đâm cả bụng, ngực đều chui vào bụng rắn nhưng miệng vẫn kêu la không ngớt.

Hàng của loài mãng xà [illegible] đều có trăng vật gì thì đó chỉ cần đường trói vào bụng rắn cho không thể thoát ra được. Đệ tử của Tinh tú phái hai chân lui vào bọn rắn đang đâm đến bụng đến ngực, bỗng không chịu nổi kêu gào thảm thiết chấn động mọi vùng, ai nấy đều biết một lát nữa chính mình cũng chịu số phận ấy và sự hãi rụng rời.

Cô người thấy Tinh Tú lão quái bỏ tay không kể sách cứu đệ tử thì sinh lòng oán hận mở miệng chửi rủa sư phụ nào ấy mà nhiều hơn cả, mình đang chửa trắng để bên bọn Tinh Tú hãi bị y đủ độ vào lưu đệ tử Tinh Tú phái đều nay mới chết thảm trong miệng rắn thế ấy, xuống tới âm phủ phải tâu trình với Diêm Vương để trừng phạt y mới thôi.

Một người cái tiếng mãng cực người khác bắt chước tranh nhau tấn xuống bọn họ vốn bị Tinh Tú lão quái ngược đãi, tuy có cảm giác nhưng chẳng đám nói, ngày nay sắp bước vào đường chết thì chớt một phen cho thỏa. Một người đang lúc gần cô nguyên rủa thảm khốc đang mình làm con mãng xà tức giận ghé miệng cắn vào vai y, người này kêu lên :

— Ối, đi! cứu mạng, cứu mạng!

Du thầu Chi nghe thấy hai chữ «cứu mạng» thì không kêm được từ bụi cỏ bò ra nói :

(Còn nữa)

DZŨNG ĐA-KAO

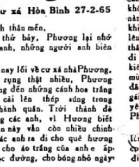

Truyện dài của LÊ-XUYÊN

Ba Công đưa mắt cầu cứu vợ. Xinh đon đả đặp liền :

— Dạ vợ chồng tui mới cưới nên đâu nhau lắc trên nầy nhưn đôi ba bữa...

Người kia hớp một tiếng :

— Mấy người lâm nhau đây đâm hề cưới nhau xong là dắt nhau đi du lịch ! Chắc cô cậu trốn mà trốn cưu gì đây chớ vợ chồng cưới hỏi khi gì ?

Ba Công vội miệng nói :

— Dạ thưa cô cậu tới lầm đám cưới đó thầy...

Người kia gật gù :

— Bộ anh nói tiếng nay ngu hay sao mà anh phải chỉ chỗ ? Thứ giấy nầy thì ai nhầm gì !

Ba Công rất mặt :

— Dạ... thiệt... Dạ tui tui là vợ chồng đàng hoàng...

Xinh giờ giọng linh tinh, hỏi xen vô :

— Không đám nào mấy thầy cho hiết coi mấy thầy hỏi nghề tui tui điều chi ? Tui tui muốn phòng có vô sẽ hỏn hỏi cho đâu đâm ở lâu ?

Người kia thấy Xinh vận hỏi như vậy cũng đâm ra lúng túng. Thấy thế, người đội nón nỉ vội «tiếp ông» :

— Mấy người nói vậy, tui nay nghe vậy, nhưng... khá nghi lắm ! Biết đâu mấy người lâm bà lâm ở như vợ chồng nhưng lên đây để mưu tính chuyện... tắc rồi khác. Ông cai tây đã có lần hỏi sơ cho mấy người nên tui nay mới đến đây hỏi cho rõ.

Xinh binh tính đáp :

— Vậy mấy thầy hỏi đi. Tụi tui không có làm cái gì sai phép hết. Người đội nón nỉ day qua hỏi bạn :

— Bây giờ mình tính sao đây ? Mới có nay về cho đông cô...

Ba Công đã mở hỏi hột, nhưng trái lại Xinh như liều mạng :

— Dạ tại sao lại mời mình tui ?

Rồi cô day qua phàn chồng với anh bồi luôn :

— Nè anh bồi, cô anh ở đây thấy rõ hết mọi việc, tụi tui mới lại đây ở có giấy tờ đàng hoàng, nếu sau nầy có việc gì nảy ra đòng cô hỏi anh, anh phải làm chứng đâm...

Anh bồi liếc chừng ba người kia, ấp úng :

— Dạ tui... thầy vậy thì hay vậy thôi...

Xinh quay qua làm bộ cản đận chồng nhưng thật ra để «nhỉ» thử mấy người kia :

Ba Công nhăn mặt :

— Anh hiểt đâu mà hỏi...

Xinh gật lên :

— Đối anh bồi đây nói hết ! Cô vậy mà cũng sự mất chồng nữa ! Hay là sự dường phòt lên xe lửa biểu bọ đưa đến bót đòng cô Tây cũng được. Anh bồi đây biết rõ... mấy thầy nầy nên anh cũng tiện thưa cho đòng cô vô...

— Nhưng anh có biết tiếng tây tiếng ư gì đâu !

(Còn nữa)

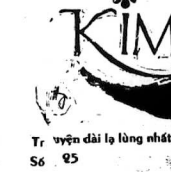

Truyện dài là lùng nhất, sâu sắc nhất của CHU-TỬ

Số 25

Xinh còn định cự nự tới nữa nhưng lúc đó lại có tiếng lão xào bàn tán ngoài cửa phòng. Cô càng bực mình thêm, toan nhảy xuống giường để mở cửa ra coi việc gì thì chợt có tiếng gõ cửa dồn dập rồi giọng hách dịch vang lên :

— Mở cửa phòng cho mau !

Xinh vội khẽu Ba Công để cho anh ta lên tiếng. Ba Công nhân nhó với lấy chiếc áo thun xỏ vô rồi tụt tẻ bước xuống :

— Ai hỏi gì đó ? Người ta mướn phòng để ngủ mà !

Cô tiếng anh bồi nói đòng vô :

— Xin ông cậu cầm phiền mở cửa. Dạ có mấy thầy ở trên ông cô xu-ro-ét tây đến hỏi thăm cô cậu chi đó...

Ba Công lạnh ở sương sống, quay qua Xinh thấp giọng bảo :

— Em liệu mặc quần áo vô đàng hoàng và lấy cái giấy tạm đó ra sẵn...

Lại có tiếng đập cửa và tiếng quát :

— Sao lâu dữ thặn vậy ! Bộ tính trốn hay là dấu điềm tài liệu gì hả ?

Ba Công lập cập chạy lại mở cửa :

— Dạ có liền đây mấy thầy...

Cánh cửa vừa mở, một bọn bạ người mặc quần tây dài áo sơ mi bỗ ngoài và có người đội sum sup chiếc nón nỉ Fléchet nhăng mâu đỏ bám, đen xám. Then sau là anh bồi.

Ba người kia chìa chăm chắp Xinh một bìa lão rồi nhảy nhó với nhau trước khi mặt người trong bọn đưa tay, hết hàm hỏi Ba Công :

— Giấy tờ đâu ?

Ba Công lật đật nào cần cước của mình ra đăng thôi lối thức vự trình luôn mọi thứ giấy tờ một thể,

Thấy lính kín liếc mắt xem xét đoạn giọn giọng hỏi Ba Công :

— Mấy người đến nhau lên đây đã làm gì ?

Mà Lan lờ mờ có cảm giác chưa bao giờ bằng lúc nầy, nàng căn kính yên chồng. Kính yên chồng thật nhiều, thật thành thực. Để chồng hướng cầu chuyện, Lan mặn mà tay chồng:

— Mình ơi...

— Em bảo sao ?

— Tết đến, em thấy cô đơn ghê, giá vợ chồng mình có một đứa con thì...

Lan nói chưa hết câu, vít cổ Bảo Thành xuống, trong 1 cử chỉ là lơi mà nàng đánh mất từ lâu, nay đột nhiên tìm thấy trở lại, tìm thấy trở lại đo một chuyện đi thăm thương binh với «chú» Thạch...

Từ lâu, Thành đã đi khám bác sĩ, bác sĩ cho biết ích hy vọng có con, vì có lần chàng bị bệnh tình, chàng dại dột dùng những thuốc quá mạnh. Thành chưa tuyệt vọng, vẫn kín đáo nhờ bác sĩ chuyên môn điều trị. Thành dấu vợ, nhưng Lan lờ mờ hiểu rằng nàng chưa có con, phần lỗi không phải do Lan mà do chồng.

Lan cũng không dám tới bác sĩ, vì nàng sợ, nàng sợ phải nghe sự thực nàng sợ nếu bác sĩ nói rõ cho nàng biết nàng không bao giờ có con, thì nàng không biết sống để làm gì.

«Cần tết, em có đơn ghê ! giá chúng mình có một đứa con...» Nghe vợ nói, Thành cảm thấy tết ca tội lỗi của mình đối với vợ : Lan chưa có con là tại Thành, vậy mà gần tết, Thành bỏ vợ ở nhà một mình, đưa em ăt đi sầm tết, hủ hỉ với em ăt... Thành sực nhớ lại mối tình lãng mạn, thơ mộng của 2 người cách đây hơn 10 năm, lúc nầy chỉ còn là kỷ niệm cuối xuống, nâng cằm vợ lên, đặt một cái hôn dịu dàng lên môi vợ :

— Chúng mình phải có con chứ ! Nhất định mình phải có con. Hôm nay mình sẽ có con.

— Lan ôm lấy chồng, trong một cử chỉ lặng lẽ mà chính nàng cũng không ngờ :

— Có con ngay bây giờ...

Thành ngơ ngác, không hiểu sao vợ mình đột nhiên trở thành cuồng nhiệt, cuồng nhiệt hơn cả thuở ban đầu yêu nhau. Thành cố hết sức chiều vợ, phụng sự vợ, lòng vô nhỏ. «Biết đâu phen này mình chả có con» vì Thành có cảm giác lờ mờ nếu phen này, vợ chàng không mang thai, thì hạnh phúc gia đình khó mà duy trì.

Trong thoáng giây giữa ăi ăn thở bạo, Lan đột nhớ tới Chiều tới Thạch, lới những đau khổ của nhân loại và Lan tự nghĩ «Đàn cầu ăi ăn cũng là vô lý» Nhưng trong thâm tâm Lan cảng có đơn, một mối thì bà ngoài Lan lại càng làm ra vẻ đề mê.à Lan tự nhủ : « phải có một đứa con, phải đứa con».

(Còn nữa)

BÁ ĐẢ SƠN QUÂN TÁN SỐ 1
VÕ VĂN VÂN Trị bịnh Tử Cung và Bạch Đái Hạ
(K.N. số 145/16-5-63 — Hồi các viện thuốc Hoa Việt

PHƯƠNG THUỐC GIA TRUYỀN
ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT
Cho ăn giữ 14 ngày mới thấy kinh — Cho Bà, Cô, Em, huyết nóng tim gan — Cho Bà, Cô mập nhiều đàn, bế tắc kinh lạn
Sang liệu điều kinh Bạch đái số 1
VÕ VĂN VÂN DƯỢC PHÒNG
201-211, Nguyễn thái Học Saigon Các tiệm thuốc Việt Hoa đều có bán 2 loại thuốc trên mà đã đăng quảng cáo. (K.N số 339 ngày 9-1-53)

YÊU TIM NÓI NHỌC MỆT CHÓNG MẶT XÁY XẨM MẤT NGỦ ĐỒNG TÂM
uống CORTONYL
BÁN TỰ CÁC NƠI THƯỜNG TẬP

HỒNG NHỊ TÁN
ÔNGTIÊN
Thuốc bổ trẻ em cơn trong tháng đến 6 tuổi :
LÀM BIẾNG BÚ
ỌC SỮA, KHÓC ĐÊM
ĐỔ MỒ HÔI ĐẦU
TRONG MÌNH HẰM NÓNG
Giúp cho đứa nhỏ mau mạnh và chống lớn
Bán ở các tiệm thuốc Bắc
NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN PHÚ LÂM — CHOLON
KNBYT số 571—20-11-64

Số 27 PHẦN THỨ NHẤT

CHƯƠNG VII

Xe đến một Ba.ức quanh. Chàng rút tay ra khỏi bàn tay tôi để cho xe chạy chậm lại :

— Cần tối ... Em mệt lắm không ? Chỉ cho chúng nam cây số nữa ! chúng mình về đến nhà. Sau những ngày đổi ở tay phải kia là hiện.

Nhà chúng ta ở bên kia vài trăm thước, tôi lại thấy một xóm nhà, Nhưng khuất ở một đàn bà ngồi ra giữa những khung cửa nhìn chiếc xe chạy qua. Trên tay ý, dáng mạnh. Tôi hiểu tại sao bọ lại nhìn chiếc xe ! cách chăm chú đến thế.

Họ biết, trong xe chiến nay có bà chủ mới của Hoàng Mai Thôn.

Chiếc xe qua một xóm nhà tôi tưởng tượng những người đàn bà bông con gọi nhau, nói với nhau :

— «Cô thầy Bà chủ mới không ?Tốt quá.Trông như là dưới hai mươi tuổi...»Như như lại cái bánh nhứt nhất e lộ của tôi chàng ghé mặt sang hỏi nhẹ lên mà tôi và cười :

— Em đừng lấy làm lạ vì bọ ra nhìn mặt. Em chuyện ông chủ lấy vợ, đối với bọ tự nhiên phải là một chuyện quan trọng mà bọ cần chú ý. Những ngày tuần sinh vừng trên đất của anh, và từ nay cùng là đất của Em. Chồng con họ đều là nhân công của anh. Từ nhiều ngày nay, em là cái đề tài chính để bọ nói chuyện. Anh tin chắc bọ sẽ mến Em. Vì những việc xét trong nhà Em cũng chẳng phải bận lắm. Đã có chị Dần lo hết. Em có thể tin ở chị Dần. Anh chắc trong thời gian đầu, chị ấy sẽ giữ đúng nguyên tắc với Em, sau nầy tôi không lâu đâu, chị ấy sẽ đổi khác. Tiền nhà chị ấy cũng đặc biệt một chút. Nay Em, cũng thông bên tuổi em kia là vẫn thông trên đường từ vườn nhà mình đi xuống biển đây.

Tôi không trả lời chàng.

Tôi đang nhớ lại, hôm Bác sĩ Bình nạng chiều của Bà Đốc Phủ Hợp. đem về cho Bà có cơ mấy bức hình đuyên chụp ở đây. Hình mình. Trong số đó bức hình con đường đi xuống biển có bóng thông kia. Tôi nhớ rõ hôm ấy là một buổi chiều mưa. Bà Đốc Phủ đã qua đây một lần nhưng không có địp ở lại,

NHỮNG CON TÀU CHÌM

Phó Thủ tướng Ng-T-Hoàn và kho vàng

(TIẾP THEO)

Điều tra của VĂN MINH và TRẦN TỪ

Vào đó không ăn [illegible] mới và vàng, vàng, [illegible] Ngoài, đã tăng—nghĩa là có chia khác nữa—dân không được vàng thì chia [illegible] vàng. Vì [illegible] đã đạt xác đến.

Vàng này đi đâu, [illegible] Quốc gia. Mà nếu [illegible] thể đến đâu, mà [illegible] được đi nhiều Quốc gia [illegible] một phần lớn, người [illegible] 1 phần Hồng nhà [illegible] công đang [illegible].

Nhưng trong [illegible] Hồng Kông, [illegible] là rẻ rúng, đồng [illegible] tăng cũng không thể đem [illegible] được.

Người khác tăng—nghĩa là có chia khác nữa—dân không được vàng thì chia [illegible] vàng. Vì [illegible] đã đạt xác đến.

Vàng này đi đâu, [illegible] Quốc gia. Mà nếu [illegible] thể đến đâu, mà [illegible] được đi nhiều Quốc gia [illegible] một phần lớn, người [illegible] 1 phần Hồng nhà [illegible] công đang [illegible].

Nhưng trong [illegible] Hồng Kông, [illegible] là rẻ rúng, đồng [illegible] tăng cũng không thể đem [illegible] được.

Y nghĩ này không phải là không có lý. Không [illegible] được nghe bao! Người [illegible] vàng [illegible] và gia tài Chung [illegible] thực [illegible] vào việc đổi vàng! Khó chuyển